

РЕШЕНИЕ № 145**гр. Перник, 20.05.2009г.****В ИМЕТО НА НАРОДА**

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на двадесет и седми април две хиляди и девета година, в състав:

СЪДИЯ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

При участието на секретар: В.Х..

Като разгледа докладваното от съдията адм. д. № 604 по описа за 2008г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс [АПК] във връзка с чл. 45в, ал. 7 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ППЗСПЗЗ).

Образувано е по жалба на председателя Държавна агенция по горите, гр. София срещу заповед № РД-19/22.07.2008г. на директора на Областна дирекция „Земеделие“ гр. Перник, с която е одобрено протоколно решение от 21.07.2008г. на комисия по чл. 19, ал. 2 от ЗСПЗЗ. С протоколното решение на основание чл. 19, ал.1 от ЗСПЗЗ, във връзка с чл.45в, ал. 5 и ал. 6 от ППЗСПЗЗ са определени имотите по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ за община Трън, по землища, както и имотите по отношение на които са допуснати непълноти и грешки при регистрирането им като земи по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ.

Жалбата е срещу частта от решението, която се отнася за имотите с номер на имота по картата на възстановената собственост (КВС) №023001, с площ от 4.559дка и № 027001 с площ от 3.076дка. , находящи се в землището на с. Богойна, ЕКАТТЕ 04697, община Трън.

Жалбоподателят иска отмяна на заповедта и одобреното с нея протоколно решение в оспорената част, поради противоречие с материалноправни разпоредби. Основните доводи са, че посочените имоти са гори по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за горите (ЗГ), а не земеделски земи. Те са отразени неправилно в картата на възстановената собственост и протоколното решение като земеделски земи по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ.

Ответникът - директорът на Областна дирекция „Земеделие“, гр. Перник и заинтересованата страна - Министерство на земеделието и храните, чрез общ процесуален представител поддържат становище за неоснователност на жалбата с искане оспорването да бъде отхвърлено. Процесите имоти са отразени в КВС като земеделски земи, останали след възстановяване правата на собствениците, стопанисвани и управлявани от община Трън. Спорът за собственост следва да се реши по общия исков ред, а не в производството по чл. 19, ал. 2 от ЗСПЗЗ.

Заинтересованите страни - Агенция по геодезия, картография и кадастър и община Трън, редовно уведомени за съдебното производство не се представляват и не представят становище.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е допустима, подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

На основание чл. 19, ал. 2 от ЗСПЗЗ във връзка с чл. 45в, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, директорът на Областна дирекция "Земеделие" - гр. Перник е назначил комисия в състав от служители на Общинската служба по земеделие, на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, на Общината и на Държавното горско стопанство гр. Трън със задача да определи имотите по чл.19, ал. 1 от ЗСПЗЗ. Комисията, след като е разгледала по реда на чл. 45в, ал. 2 и ал. 3 от ППЗСПЗЗ предоставените данни за имотите по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ е определила имотите по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ по землища, заедно с придобитите преди влизане в сила на ЗИД на ЗСПЗЗ (обн., ДВ, бр. 13 от 2007г.) за община Трън, включително землището на с. Богойна , съгласно приложение № 1 към раздел I от решението. Със същото протоколно решение комисията е определила имотите, по отношение на които са допуснати непълноти и грешки при регистрирането им като земи по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ, съгласно приложение № 1 към раздел II от решението. Решението е взето при съгласие на всички членове на комисията. Протоколното решение е одобрено със заповед №РД-19/22.07.2008г. на директора на Областна дирекция „Земеделие" гр.Перник.

Между страните не се спори, че имотите , предмет на правния спор са отразени в КВС като земи по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ, временно стопанисвани от общината. Същевременно процесиите имоти или части от тях са отразени върху картите към лесоустройствения проект (ЛУП) от 2002г. на Държавно горско стопанство Трън, описани подробно и към настоящия момент са лесоустроени.

От приетата по делото и неоспорена от страните съдебна експертиза се установява, че всички имоти, предмет на правния спор са отразени в КВС като земи по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ, временно стопанисвани от общината, същевременно са отразени и върху картите на ЛУП от 2002 година на ДГС "Трън", описани са подробно и са лесоустроени. Имот с номер по КВС 023001 има сечение върху площ от 4.561 дка, подотдел 238 по ЛУП от 2002г и представлява насаждение -широколистна новоустроена гора с издънков произход. Имот с номер по КВС 027001 има сечение върху площ от 2.627 дка,подотдел 238-ф по ЛУП от 2002г., отразен е върху картен лист № 10 като Държавен горски фонд /ДГФ/ в ЛУП от 1992г -подотдел 238-и и представлява 70-годишна широколистна гора с издънков произход. И двата имота, съобразно своята таксационна характеристика са представлявали гора и преди национализацията на горите.

От доказателствата по делото се установява, че за с. Богойна е извършено обединяване на цифровите модели за възстановяване на собствеността върху земеделските земи и горите и земите от горския фонд. Вещото лице уточнява, че при извършеното съвместяване на двата цифрови модела по КВС и ЛУП на места съществува припокриване на площи ,които се наричат "сечения",което води до различен начин на отразяване на имотите в тези части - като земеделски земи в КВС и същевременно като горски фонд в ЛУП.

КВС за с. Богойна е обнародвана в ДВ, бр. 86 от 20.10.2000г., влязла в сила към датата на постановяване на оспорваната заповед.

Съгласно чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ, общината стопанисва и управлява земеделската земя, останала след възстановяването на правата на собствениците. След влизане в сила на плана за земеразделяне и одобрената карта на съществуващи и възстановими стари реални граници земите стават общинска собственост. Разпоредбите на чл. 19, ал. 2 и ал. 3 от ЗСПЗЗ и чл. 45в от ППЗСПЗЗ регламентират условията и реда, по който се извършва определянето на имотите по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ. Имотите по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ се определят с протоколно решение на комисията по чл. 19, ал. 2 от ЗСПЗЗ. В същото протоколно решение комисията описва имотите, за които е констатирила, че неправилно са причислени към земите по чл. 19, ал. 1 ЗСПЗЗ и излага мотивите за това. За

имотите, определени от комисията като земи по чл.19, ал. 1 от ЗСПЗЗ се съставят актове за общинска собственост, в които като основание за съставянето им се вписва и протоколното решение на комисията.

В случая комисията въз основа на влязлата в сила КВС е съставила списък на земите, които са останали свободни след възстановяване на правата на собствениците, съгласно приложение № 1 към раздел I от решението за землището на с. Богойна, община Трън. Списъкът на имотите е съставен в съответствие с КВС и разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ, в него законосъобразно са включени останалите свободни земеделски земи, отразени в КВС, след възстановяване правата на собствениците, включително всички процесии имоти.

Приложение №1 към раздел II от протоколното решение е със съдържанието по чл. 45в, ал. 6 от ППЗСПЗЗ. В него са описани имотите, които неправилно са причислени към имотите по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ, в конкретния случай и двата процесии имоти с номера по КВС № № 023001 и 027001, находящи се в землището на с. Богойна, община Трън за частите от тях, за които жалбоподателят претендира, че са гори. Същите са признати от комисията като гори в оспорените части от тях, неправилно определени като земи по чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ, поради което жалбата е неоснователна.

За имотите, които отговарят на изискванията на чл. 19, ал. 12 от ЗСПЗЗ няма основание за съставяне на акт за общинска собственост, независимо че са включени в протоколното решение като имоти от КВС. Те са гори и на основание цитираната разпоредба, след изтичане на 5 годишния срок по ал. 4 същите следва да бъдат управлявани и стопанисвани от държавата. Поземлените имоти по ал. 1, които са гори по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за горите и до национализацията с Конституцията на Народна Република България от 1947 г. са представлявали гори, както и залесените или самозалесили се земеделски земи, отразени в лесоустройствените проекти като горски фонд преди влизането в сила на закона, след изтичане на срока по чл. 19, ал. 4 от ППЗСПЗЗ се управляват и стопанисват от държавата.

По изложените съображения, съдът намира, че оспорваната заповед, с която е одобрено протоколното решение е законосъобразна, издадена в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби и не са налице основанията за отмяна по чл. 146 от АПК, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд - Перник

РЕШИ:

Отхвърля оспорването на заповед № РД-19/22.07.2008г. на директора на Областна дирекция „Земеделие“- гр. Перник, с която е одобрено протоколно решение от 21.07.2008г. на комисия по чл. 19, ал. 2 от ЗСПЗЗ, в частта за имотите с номер по КВС № № 023001 с площ от 4.559дка, и 027001 с площ от 3.076дка, находящи се в землището на с. Богойна, ЕКАТТЕ 04697, община Трън.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му, чрез изпращане на препис от същото.

Съдия: /п/